

Закон о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност

Члан 1.

У Закону о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18), после члана 7. додају се назив члана 7а и чл. 7а–7в, који гласе:

„Вредносни ваучери

Члан 7а

Вредносни ваучер, у смислу овог закона, је инструмент за који постоји обавеза да се прихвати као накнада или део накнаде за испоручена добра или пружене услуге, ако су добра која се испоручују, односно услуге које се пружају, идентитет испоручилаца тих добара, односно пружалаца тих услуга и услови употребе вредносног ваучера назначени на самом вредносном ваучеру или повезаној документацији (у даљем тексту: вредносни ваучер).

Вредносни ваучер може бити једнонаменски и вишенаменски.

Једнонаменским вредносним ваучером из става 2. овог члана сматра се вредносни ваучер за који су место испоруке добара, односно место пружања услуга на које се вредносни ваучер односи и износ ПДВ који се за промет тих добара, односно услуга обрачунава и плаћа у складу са овим законом познати у тренутку издавања вредносног ваучера.

Вишенаменски вредносни ваучер из става 2. овог члана је вредносни ваучер који није једнонаменски вредносни ваучер из става 3. овог члана.

Вредносни ваучер може бити у физичком или електронском облику.

Вредносним ваучером не сматра се инструмент који имаоцу даје право на попуст при набавци добара, односно услуга, а који не укључује право на набавку добара, односно услуга, као ни превозне карте, улазнице, поштанске марке и сл.

Члан 7б

Сваки пренос једнонаменског вредносног ваучера који изврши порески обвезник у своје име сматра се испоруком добара, односно пружањем услуга на које се вредносни ваучер односи. Стварна испорука добара или стварно пружање услуга у замену за једнонаменски вредносни ваучер, који је испоручилац прихватио као накнаду или део накнаде, не сматрају се независном трансакцијом.

Ако је пренос једнонаменског вредносног ваучера обавио порески обвезник у име другог пореског обвезника, тај пренос сматра се испоруком добара, односно пружањем услуга на које се вредносни ваучер односи, а које је извршио порески обвезник у чије име је извршен пренос једнонаменског ваучера.

Када стварни испоручилац добара, односно пружалац услуга и порески обвезник који је, делујући у своје име, издао једнонаменски вредносни ваучер, нису иста лица, сматра се да је стварни испоручилац добара, односно пружалац услуга извршио промет добара, односно услуга повезаних с тим вредносним ваучером пореском обвезнику који је издао једнонаменски вредносни ваучер.

Члан 7в

Стварна испорука добара, односно пружање услуга у замену за вишенаменски вредносни ваучер који је испоручилац добара, односно пружалац услуга прихватио као накнаду или део накнаде за тај промет опорезује се ПДВ у складу са овим законом, док сваки претходни пренос тог вишенаменског вредносног ваучера није предмет опорезивања ПДВ.

Ако пренос вишенаменског вредносног ваучера изврши порески обвезник који није порески обвезник који врши стварну испоруку добара, односно пружање услуга у складу са ставом 1. овог члана, сматра се да преносилац вишенаменског вредносног ваучера пружа услуге дистрибуције, рекламе или друге услуге које се опорезују ПДВ у складу са овим законом.”.

Члан 2.

У члану 10. став 1. тачка 4) речи: „није обвезник ПДВ или није извршило промет добара и услуга” замењују се речима: „да за то није имало обавезу у складу са овим законом”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„За промет добара и услуга из става 2. овог члана, који се врши између обвезника ПДВ, правила за одређивање пореског дужника из става 2. овог члана примењују се искључиво ако је тај промет извршен између обвезника ПДВ евидентираних за обавезу плаћања ПДВ у складу са овим законом.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 3.

У члану 10а став 1. речи: „врши опорезиви промет добара и услуга” бришу се, а после речи: „у Републици” додају се речи: „врши промет добара и услуга за који постоји обавеза обрачунавања ПДВ, односно промет добара и услуга за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза у складу са овим законом”.

У ставу 2. речи: „опорезиви промет добара и услуга” замењују се речима: „промет добара и услуга из става 1. овог члана”.

Члан 4.

У члану 11. додају се ст. 3–5, који гласе:

„Изузетно од става 1. тачка 3) овог члана, ако се промет добара врши на броду, односно у летици или возу у току превоза путника, местом промета сматра се место поласка брода, летице или воза.

Ако се превоз путника врши у оба смера, повратна вожња сматра се посебним превозом.

Местом поласка из става 3. овог члана сматра се прво возним редом планирано место укрцавања путника.”.

Члан 5.

У члану 12. после става 8. додаје се нови став 9. и ст. 10–13, који гласе:

„Изузетно од става 6. тачка 4) подтачка (5) овог члана, ако се услуге предаје јела и пића за конзумацију на лицу места фактички пружају на броду, односно у летици или возу у току превоза путника, местом промета сматра се место поласка брода, летице или воза.

Ако се превоз путника врши у оба смера, повратна вожња сматра се посебним превозом.

Местом поласка из става 9. овог члана сматра се прво возним редом планирано место укрцавања путника.

Ако пребивалиште и боравиште пружаоца, односно примаоца услуге нису у истом месту, место промета услуге одређује се према месту боравишта.

За промет услуга телекомуникација, радијског и телевизијског емитовања и услуга пружених електронским путем, местом седишта, сталне пословне јединице, пребивалишта или боравишта примаоца услуга сматра се место одређено на основу критеријума и претпоставки за одређивање места седишта, сталне пословне јединице, пребивалишта или боравишта примаоца тих услуга.”.

Досадашњи став 9, који постаје став 14, мења се и гласи:

„Министар ближе уређује шта се сматра услугама из става 6. тачка 1), тачка 4) подтачка (5), превозним средствима из тач. 5), 6) и тачка 7) подтачка (8), услугама из тачке 7) подтач. (10) и (12) овог члана, као и критеријум и претпоставке за одређивање места седишта, сталне пословне јединице, пребивалишта или боравишта примаоца услуга из става 13. овог члана, укључујући и начин њихове примене.”.

Члан 6.

У члану 16. тачка 2а) речи: „укључујући и услуге непосредно повезане са тим услугама које пружа исто лице” замењују се речима: „услуга непосредно повезаних са тим услугама, као и услуга техничке подршке приликом коришћења софтвера, хардвера и друге опреме на одређени временски период”.

Члан 7.

У члану 24. став 1. тачка 4) подтачка (3) речи: „већа од 100 EUR, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије” замењују се речима: „једнака или већа од 6.000 динара”.

После тачке 16в) додаје се тачка 16г), која гласи:

„16г) промет добара и услуга који се врши у оквиру реализације инфраструктурних пројеката изградње аутопутева за које је посебним законом утврђен јавни интерес;”.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Обвезник ПДВ који је извршио промет добара путнику из става 1. тачка 4) овог члана дужан је да на његов захтев изда документацију на основу које путник може остварити повраћај ПДВ у складу са овим законом.”.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, реч: „остварује” замењује се речима: „може да оствари”.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 7, речи: „става 5.” замењују се речима: „става 6.”.

Досадашњи ст. 7. и 8. постају ст. 8. и 9.

У досадашњем ставу 9, који постаје став 10, речи: „шест месеци од дана издавања рачуна за тај промет” замењују се речима: „12 месеци од дана отпремања добара у иностранство”.

Досадашњи ст. 10. и 11. постају ст. 11. и 12.

У досадашњем ставу 12, који постаје став 13, речи: „ст. 1–3.” замењују се речима: „ст. 1. и 2.”, а речи: „става 9.” замењују се речима: „става 10.”.

Члан 8.

У члану 26. тачка 1) речи: „тач. 5), 10), 11) и 13)–16в)” замењују се речима: „тач. 5), 10), 11) и 13)–16г)”.

У тачки 1г) после речи: „замене” додају се речи: „и поправке”.

У тачки 2) речи: „са системом одлагања” бришу се.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) за посебне намене, на основу одлуке Владе;”.

У тачки 7) речи: „чланом 216. и чланом 217. став 1. тачка 6) Царинског закона („Службени гласник РС”, бр. 18/10, 111/12 и 29/15)” замењују се речима: „чланом 245. и чланом 246. став 1. тачка 6) Царинског закона („Службени гласник РС”, број 95/18)”.

Члан 9.

У члану 30. став 5. мења се и гласи:

„У промет добара и услуга за утврђивање процента сразмерног пореског одбитка из става 4. овог члана не урачунава се:

- 1) промет опреме и објеката за вршење делатности;
- 2) улагање у објекте за вршење делатности за које се наплаћује накнада;
- 3) повремени промети непокретности које изврши обвезник којем промет непокретности није уобичајена делатност коју обавља;
- 4) повремени промети услуга из члана 25. став 1. овог закона.”.

После става 5. додају се нови ст. 6. и 7, који гласе:

„Повременим прометима непокретности из става 5. тачка 3) овог члана сматрају се највише два промета непокретности у једној календарској години.

Повременим прометима услуга из става 5. тачка 4) овог члана сматрају се највише два промета услуга у једној календарској години.”.

Досадашњи став 6. постаје став 8.

После досадашњег става 6, који постаје став 8, додаје се став 9, који гласи:

„Изузетно, ако утврђени проценат сразмерног пореског одбитка из става 4. овог члана износи најмање 98%, обвезник није дужан да врши поделу претходног пореза у складу са овим законом.”.

Досадашњи став 7. постаје став 10.

Члан 10.

Члан 44. мења се и гласи:

„Члан 44.

Ако обвезник ПДВ у рачуну за испоручена добра и услуге исказе већи износ ПДВ од оног који у складу са овим законом дугује, односно износ ПДВ а да за то није имао обавезу у складу са овим законом, дужан је да тако исказани ПДВ плати.

Обвезник ПДВ из става 1. овог члана има право да исправи износ ПДВ ако је издао нови рачун са исправљеним износом ПДВ, односно рачун у којем није исказан ПДВ и ако поседује документ примаоца рачуна у којем је наведено да ПДВ исказан у првобитном рачуну није коришћен као претходни порез.

Нови рачун из става 2. овог члана обавезно садржи напомену да се тим рачуном замењује претходно издати рачун.

Лице које исказе ПДВ у рачуну, а није обвезник ПДВ, дужно је да исказани ПДВ плати.

Лице из става 4. овог члана нема право да исправи исказани износ ПДВ.”.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. јануара 2020. године, осим одредаба чл. 7. и 8. и одредаба које садрже овлашћења за доношење подзаконских аката које ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона.